

Sobota 10. marca 2018

Piesne: ES č. 248, 550

Text: G 2, 16 – 21

„16Vediac, že človek nebýva ospravedlnený zo skutkov zákona, ale vierou v Krista Ježiša, aj my sme uverili v Krista Ježiša, aby sme boli ospravedlnení z viery v Krista, a nie zo skutkov zákona, pretože zo skutkov zákona nebude ospravedlnený nikto. 17A keď aj o nás, ktorí snažne hľadáme ospravedlnenie v Kristovi, bolo usúdené, že sme hriešnici, či je Kristus služobníkom hriechu? Vôbec nie! 18Lebo ak znova budujem, čo som zboril, sám sa predstavujem ako priestupník. 19Lebo ja som skrze zákon umrel zákonu, aby som žil Bohu. Spolu s Kristom som ukrižovaný 20a nežijem už ja, ale žije vo mne Kristus. A nakoľko teraz žijem v tele, žijem vo viere v Syna Božieho, ktorý si ma zamiloval a seba samého vydal za mňa. 21Nepohrdam milosťou Božou. Lebo ak je spravodlivosť zo zákona, tak Kristus nadarmo umrel.“

Zamyslenie nad Božím slovom:

Naša prečítaná pasáž z Listu Galatským rozoberá spasenie z milosti, ale dnes sa zastavíme pri krásnom vyznaní apoštola Pavla: ... a nežijem už ja, ale žije vo mne Kristus. Tieto slová by boli pre neveriacich ľudí nezrozumiteľné. Pýtali by sa, aký zmysel má môj život, keď na ňom parazituje niekto cudzí. Okolo jednej cesty, po ktorej občas chodím, rastú ovocné stromy, na ktorých parazituje imelo. Rozmáha sa tak intenzívne, že niektoré jablone pomaly vysychajú. Ale parazitujúca rastlina nevie, že keď vyschne jablň, automaticky vysychá i ona. Ak by sme takto chápali slová apoštola Pavla, nestál by taký život za veľa. Ale ono je to celkom inak. Apoštol Pavel pochopil, že život, ktorý by prežil podľa svojich túžob a predstáv, by ho nakoniec nedoviedol k spokojnosti. Určitý čas si to vyskúšal. Bol z neho zákonnícky človek, ktorého zbožnosť doviedla k nenávisti a k prenasledovaniu kresťanov. Zatváral ich do väzenia a jeho vnútorný hnev ho v živote opantával viac a viac. Pochopil, že takto nechce žiť. Ak by pokračoval, nebol by na konci ani spokojný, ani šťastný. Vybral si teda inú cestu, cestu podľa vôle Pána Ježiša Krista, a čím viac sa snažil žiť podľa Jeho slov, tým viac si uvedomoval, že už nežije on, ale že v ňom žije Kristus. Nebol nešťastný. Ak by ste čítali akýkoľvek jeho list, pochopíte, že čítate slová spokojného človeka, ktorý síce prežil ťažký život, ale nikdy svoje rozhodnutie, žiť život podľa Krista, neolútoval. Je pre nás krásnym príkladom životnej voľby. Aj ty, brat, sestra, môžeš žiť život podľa seba a svojich túžob, ale nikto ti nezaručí, že na konci budeš mať pokoj z toho všetkého, čo si prežil. Žiť život podľa Krista, v láske, službe, obetavosti, premáhaní zla dobrom, ako nás to učil Pán Ježiš, ti môže priniesť vnútorný pokoj

a radosť. Čím viac otvárame svoje srdce Kristovi, tým viac sa Jeho vôľa uskutočňuje v našom živote a Kristus v nás žije stále viac a viac. Amen.

Modlitba:

Pane Ježiši Kriste, prosíme, otvor nám oči, aby sme si uvedomili, že život podľa vlastných túžob nás nikdy nedoviedie k spokojnosti. Stále by sme sa za niečím naháňali, stále by sme boli nespokojní. Toto nie je cesta, na konci ktorej je vyrovnaný a spokojný človek. Len život podľa Tvojej vôle nám môže priniesť pokoj a radosť. Daj, nech si to uvedomíme a nech máme odvahu sa rozhodnúť pre život s Tebou. Nech aj my raz dokážeme povedať: Už, Pane, nežijem ja, ale Ty, Kriste, žiješ vo mne. Amen.

Mgr. Jaroslav Petro, zborový farár v CZ ECAV Obišovce